



Των οικιών υμών εμπιμπραμένων...

Η «υποκατάσταση» του αναβληθέντος γαλλο-γερμανικού διυπουργικού συμβουλίου από το γεύμα Μακρόν - Σολτς αναδεικνύει την απομόνωση της Γερμανίας μετά την κραυγαλέα γερμανική προτίμηση αμερικανικού εξοπλιστικού υλικού (F-35 και συστημάτων αεράμυνας Πάτριστ) και όχι ευρωπαϊκών αμυντικών προϊόντων. Επιπλέον, όταν η Γερμανία υπογράφει συμφωνία με 13 μέλη του ΝΑΤΟ για αντιπυραυλική ασπίδα με αμερικανικό υλικό, η ένταση με τη Γαλλία αυξάνεται. Και το κλίμα βαραίνει όταν το Βερολίνο ακυρώνει τη γαλλογερμανική κατασκευή του ελικοπτερού Tiger, ιδίως όμως όταν αποφασίζει αμυντική επένδυση 100 δισ. ευρώ παράλληλα με τη δέσμευση να καλυφθεί η νατοϊκή πρόβλεψη για διοχέτευση του 2% του ΑΕΠ στην άμυνα της χώρας. Με την προοπτική έτσι η Γερμανία να αποκτήσει ετήσιο αμυντικό προϋπολογισμό 80 δισ. ευρώ, διπλάσιο δηλαδή εκείνου της Γαλλίας. Αξιοσημείωτη είναι εδώ η δήλωση του αρχηγού της γερμανικής αντιπολίτευσης Φρίντριχ Μετζ ότι ο καγκελάριος «απομόνωσε τη Γερμανία μέσα στην Ευρώπη, με την ομοσπονδιακή κυβέρνηση να έχει ασκήσει μεγάλες πιέσεις στις γαλλογερμανικές σχέσεις

ΓΝΩΜΗ



ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ
ΚΑΚΛΙΚΗ

τους τελευταίους μήνες, πράγμα που επιβάλλει την προσπάθεια επαναφοράς του γαλλογερμανικού κινήτρου σε λειτουργία».

Στο ενεργειακό, η γερμανική αντίθεση για ένα ανώτατο όριο τιμών στο φυσικό αέριο σε όλη την ΕΕ προκάλεσε δυσφορία. Το Παρίσι δυσαρεστήθηκε επίσης με την απροειδοποίητη απόφαση του Βερολίνου για παροχή βοήθειας 200 δισ., προκειμένου οι γερμανοί πολίτες και οι γερμανικές επιχειρήσεις να επιβιώσουν εν μέσω υψηλών ενεργειακών τιμών. Με το

Βερολίνο, από την πλευρά του, να δυσαρεστείται από τη γαλλική άρνηση κατασκευής αγωγού φυσικού αερίου από την Ισπανία μέχρι τη Γερμανία.

Παράλληλα, ο γάλλος πρόεδρος, έχοντας εκφράσει την επιθυμία να επισκεφθεί από κοινού με τον γερμανό καγκελάριο το Πεκίνο, δυσαρεστήθηκε προσκρούοντας στην άρνηση του Βερολίνου. Εξέλιξη αντίθετη με την από κοινού υποδοχή του προέδρου Σι στο Παρίσι, το 2019, από τον γάλλο πρόεδρο, τη γερμανίδα καγκελάρια και τον Ζαν - Κλοντ Γιούνκερ, σε ένδειξη ευρωπαϊκής ενότητας. Με τη Γερμανία να ενισχύει τον πολιτικό ρόλο της στρεφόμενη προς την ενέργεια, την οικονομία και την άμυνα, πολλές ευρωπαϊκές πρωτεύουσες εκτιμούν ότι «το Βερολίνο ανησυχεί πρωτίστως για τα δικά του συμφέροντα εις βάρος των εταίρων του». Χαρακτηριστική η δήλωση της εσθονής πρωθυπουργού «ελπίζω η Γερμανία να καταλάβει ότι είμαστε 27 στην ΕΕ και πως αν ο καθένας σκέφτεται μόνο τον εαυτό του, θα χάσουμε συνολικά». Οπως και η επικριτική, κατά της δέσμης των 200 δισ. ευρώ, δήλωση του πολωνού πρωθυπουργού ότι «η Γερμανία έχει δείξει αλαζονεία, δίνοντας διαλέξεις σε άλλους κατά τη διάρκεια της οικονομικής κρίσης και της κρίσης του κορωνοϊού».

Πρωτοβουλίες που στερούν τον ουσιαστικό ηγετικό ρόλο της Γερμανίας που της έδινε η σύμπλευση με τη Γαλλία μπορεί να προκαλέσουν χάσματα και εξασθένηση της αντίληψης των ευρωπαϊκών κοινωνιών πως αποτελούν μέρη ενός όλου. Και αντ' αυτού να στραφούν προς την πρόταξη των επιμέρους συμφερόντων. Αν τα αρνητικά φαινόμενα επικρατήσουν, την ευθύνη της αποσάθρωσης θα φέρουν οι ίδιοι οι ιδρυτικοί πυλώνες της Ενομένης Ευρώπης. Με κίνδυνο να βρεθεί ξανά η ήπειρος μπροστά σε πολυάριθμες σωτηρικές συγκρούσεις που δεν θα αφήνουν τα κράτη - μέλη να αντιληφθούν το μέγεθος των εξωτερικών απειλών που ήδη επικρέμονται.